

Erőszakik (2008)

Ha egy film legszembetűnőbb porcikái európai minőségűek, az már félsikerként könyvelhető el. Persze a helyzeten ronthat még a tartalomhiány, a gyenge színészi játék, a problémás rendezés, vagy a közhelyek felsorakoztatása, a nagyközönség azonban egy közepeszerű európai produktummal szemben jóval megbocsátóbb, szemben a hollywoodi giccsel.

A 2008-ban megjelent *Erőszakik* egy amerikai-brit koprodukció, ami a karakterektől és a helyszíntől csak még inkább az „öreg kontinens” gyermekének tűnik. A két főszereplő ír, a történetet körülölelő város pedig a színes kulturális múlttal rendelkező Brugge (Belgium). Az összkép akár tökéletes is lehetne, ha az eredetileg *In Bruges*nek keresztelt film magyar címe nem ERŐSZAKIK lenne. Ismétlem: *Erőszakik*. Mintha csak egy Frédi és Béli epizódból kölcsönözték volna, ami nem is lenne gond, ha passzolna a cselekményhez, de ez esetben ez a marketingpróbálkozás kissé parodisztikusra sikeredett.

A hazai botlás ellenére az *Erőszakik* kifejezetten szórakoztató. Bár mindössze egy nagy dilemmát jár körül, azt mégis kellő szarkazmussal, odaszúrással, humoros kritikával teszi. Érdekes a kiszólásokra is odafigyelni, hiszen példának okáért rejtetten megfogalmazódik a modern ember és a régi európai értékek közötti kapcsolat, illetve kirajzolódik az úgynevezett eurotrash (amivel megbocsátóbbak a filmrajongók) gyártási körülményei, sőt tucátjellegük is. Mindebből kikövetkeztethető, hogy a párbeszédnek nem mindig visszafogottak, sőt sokszor csípősek, velősek, de mindezek annyira laza keretek között hangzanak el, hogy elsőre nem feltétlen tűnnek „beszólásnak”.

A történet szerint főhős bérnyilkosaink legutóbbi bevetése olyan anomáliával zárult, amit egy alvilági szakmabeli sem engedhet meg magának. Éppen ezért megbízójuk egy belga városba küldi őket mintegy kényszerpihenőre. A kérdés csupán az, mégis miért? És ugyan milyen sors várhat arra, akinek véletlen rémtette hozta el a nem kívánt fordulatot?

Az *Erőszakik* egyszerre állja meg a helyét lélektani drámaként és vígjátékként, amit fekete humorának, fordultatos felépítésének és morális fejtegetéseinek köszönhet. Egy olyan európai hangulatú produkció, ami abszolút ajánlásra érdemes.